

București, 14 august 2018

În referire la:

TRIBUNALUL BUCUREȘTI
Secția I Penală
Procedura de Cameră Preliminară
Dosar nr. 22187/3/2018/a1

DOMNULE / DOAMNĂ JUDECĂTOR DE CAMERĂ PRELIMINARĂ,

Subsemnatul, CORÂCI IOAN CEZAR (...), profesor universitar la Universitatea Politehnică București, fără antecedente penale, Președinte al UGIR-1903,

Trimis în judecată prin Rechizitoriul nr. 166/P/2011 din 18 iunie 2018 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției [*procuror Dana Belciug*] – verificat sub aspectul legalității și temeiniciei conf. art. 328 alin (1) C. proc. pen. și art. 22¹ din OUG nr. 43/2002 [*p. procuror șef direcție Laura Codruța Kovesi – 25.06.2018*],

Reprezentat convențional de Av. Nicolae Trăistaru – Baroul București ...

În baza art. 342 rap. la art. 345 alin. (2) și art. 280-282 C. proc. pen.,

Formulăm

CERERI ȘI EXCEPȚII

**Privind neregularitatea Rechizitoriului nr. 166/P/2011 din 18 iunie 2018 al PICCJ
– DNA- Secția de combatere a corupției**

Preambul

Prin actul de sesizare a instanței de judecată (fila 255 Rechizitoriu) a fost trimis în judecată Corâci Ioan Cezar pentru *infracțiunea de folosirea sau prezentarea cu rea credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, faptă prevăzută de art. 18/1 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 modificată prin Legea nr. 187/2012, cu aplic. art. 5 C. pen.*

În esență, s-a reținut în sarcina acestuia că în calitate de Președinte al UGIR-1903 (Uniunea Generală a Industriașilor din România) a depus, în cadrul Cererii de Finanțare având ID:54952 pentru Proiectul „QualyMatch - Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii pe baza calificării”, documente cu un conținut nereal (Declarații de eligibilitate, Acordul de parteneriat cu societatea spaniolă, Cv-uri și documente de atestare a calificării pentru persoanele angajate în proiect) care atestau eligibilitatea organizației sus menționate în vederea obținerii finanțării nerambursabile, primind o prefinanțare în cuantum de 1.573.026,94 lei deși UGIR-1903 nu avea în statut obiectele de activitate cuprinse în proiect și nu îndeplinea condițiile de eligibilitate necesare acestei finanțări.

S-a reținut prin actul de acuzare că Președintele UGIR-1903 la 28.07.2009 prin depunerea cererii de finanțare cu fonduri europene nerambursabile a consemnat și atestat prin semnătură date nereale cu privire la împrejurarea că UGIR-1903 este eligibilă și nu se afla în situația de a avea obligații privind contribuțiile sociale și impozitele datorate conform legislației naționale în vigoare; s-a mai reținut că societatea patronală ca de altfel și partenerul

străin asociat E-TRAINING FORMACION Y DESSAR ROL LO SL nu dețineau acreditarea prevăzută de lege și nu puteau desfășura activități din proiect. Inculpatul a mai fost acuzat și de împrejurarea că a promovat proiectul fără ca acesta să fie aprobat de Adunarea Generală Ordinară și Colegiul Director al UGIR 1903.

S-a mai reținut prin Rechizitoriul cauzei că inculpatul a încălcat Reglementările privind conflictul de interese atunci când în cadrul Proiectului a angajat-o pe fiica sa Luțu Corăci Liliana Maria și a fost chiar el angajat în cadrul aceluiași proiect, semnând contractele de muncă tuturor persoanelor implicate în implementarea proiectului în discuție; de asemenea, Corăci Ioan Cezar a semnat și un Acord de Parteneriat cu asociații din Spania și care conținea date nereale. Inculpatul a mai fost acuzat și de faptul că a depus la dosarul de proiect CV-uri pentru persoane ce urmau a fi angajate ca experți în proiect, fără ca aceștia să știe și să-și dea acordul și a atestat nereal că UGIR-1903 poate asigura cofinanțarea solicitată de autoritatea contractantă deși patronatul nu dispunea de această sumă de bani.

Suma solicitată cu titlu de finanțare nerambursabilă a fost de 15.485.759,18 lei din care UGIR 1903 a primit o prefinanțare în cuantum de 1.573.026,94 lei, sumă care – reține Parchetul – constituie prejudiciul adus Statului Român – Ministerului Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene.

Prin același Rechizitoriu (filele 255-256 Rechizitoriu) au mai fost trimiși în judecată:

- LUȚU CORĂCI LILIANA MARIA, manager de proiect în cadrul proiectului „QualyMatch-Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii pe baza calificării” la data faptei, pentru *infracțiunea de complicitate la folosirea sau prezentarea cu rea credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, faptă prevăzută de art. 48 C. pen. rap. la art. 18/1 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 modificată prin Legea nr. 187/2012, cu aplic. art. 5 C. pen.*

- ȘTEFĂNESCU VASILE, economist, pentru *infracțiunea de schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației fondurilor obținute din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, prevăzută de art. 18² alin. (1) din Legea nr. 78/2000 modificată prin Legea nr. 187/2012, cu aplic. art. 5 C. pen.*

* * *

- **I. Apreciem că Rechizitoriul întocmit în dosar nu întrunește cerințele prevăzute de dispozițiile art. 328 alin. (1) C. proc. pen.** pentru motivele ce vor fi expuse în continuare în prezenta cerere.

I.1. Rechizitoriul cauzei este întocmit de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Secția de combatere a corupției cu încălcarea prevederilor art. 22/2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, potrivit **Art. 22/2 - (1)** Rechizitoriile întocmite de procurorii din cadrul serviciilor teritoriale ale Direcției Naționale Anticorupție sunt verificate de procurorii-șefi ai acestor servicii, cele întocmite de către procurorii-șefi ai serviciilor teritoriale, precum și cele întocmite de procurorii din cadrul structurii centrale a Direcției Naționale Anticorupție sunt verificate de procurorii-șefi ai secțiilor. Când rechizitoriile sunt întocmite de procurorii-șefi ai secțiilor Direcției Naționale Anticorupție, verificarea se face de către procurorul-șef al acestei direcții. (2) Plângerea împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori

efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta se rezolvă de procurorii ierarhici prevăzuți în alin. (1).

Art. 22/2 a fost introdus de O.U.G. nr. 60/2006, publicată în M. Of. nr. 764 din 7 septembrie 2006.

În cauză, deși Rechizitoriul în discuție a fost întocmit de un procuror din cadrul DNA – Secția de combatere a corupției (procuror Dana Belciug) și nu de către Procurorul Șef al respectivei secții, viza de verificare sub aspectul legalității și temeiniciei, conform art. 328 alin. (1) C. proc. pen. și art. 22/2 din OUG nr. 43/2002 a fost dată de Procurorul Șef al Direcției, Laura Codruța Kovesi, la data de 28.06.2018.

În afara faptului că **viza este dată nelegal de Procurorul Șef al Direcției Naționale Anticorupție, deși Rechizitoriul nu a fost întocmit de un procuror șef al Secției de combatere a corupției din cadrul DNA ci, de un simplu procuror**, pe ștampila aplicată pe viza în litigiu la data de 28.06.2018 este aplicată o **semnătură indescifrabilă** cu mențiunea că a fost dată de o persoană **pentru Procurorul Șef al Direcției**, fără să se indice în clar pe viza respectivă numele și prenumele persoanei care a semnat și funcția acesteia, ceea ce denotă, de asemenea, **nelegalitatea** verificării efectuate.

În acest context, considerăm că verificarea s-a făcut în speță nelegal, formal, fără ca măcar PICCJ – DNA să indice în viză numele persoanei și funcția acesteia pentru a se putea verifica în concret respectarea prevederilor art. 22/2 din OUG nr. 43/2002, implicit fără o analiză a legalității și temeiniciei actului de sesizare.

Examinarea legalității Rechizitoriului în cauză nu s-a făcut nici măcar sub aspectul conținutului strict al actului de sesizare pentru considerentele expuse, fără a mai intra în discuție analiza concretă a modului de efectuare a urmăririi penale sub aspectul respectării dispozițiilor procedurale și, în ansamblu, a caracterului echitabil al derulării procedurii penale, cu asigurarea dreptului la apărare, astfel cum procurorul era obligat, în baza controlului ierarhic, ca o garanție a respectării de către procurori a principiilor legalității și imparțialității în activitatea lor. În cadrul sistemului piramidal în care este conceput Ministerul Public, rolul verificării unui rechizitoriu sub aspectul legalității și temeiniciei este acela ca procurorul ierarhic superior celui care a întocmit actul de sesizare a instanței să-l infirme motivat atunci când este cazul, ceea ce în prezenta cauză nu s-a îndeplinit.

Sub acest aspect, Rechizitoriul cauzei este nelegal, instanța de judecată fiind sesizată cu un act care nu întrunește cerințele art. 328 alin. (1) C. proc. pen. și art. 22/2 din OUG nr. 43/2002, urmând că respectiva neregularitate să fie sancționată de Judecătorul de Cameră Preliminară, în cadrul sarcinilor ce-i incumbă, față de obiectul procedurii în care se află dosarul penal al cauzei, potrivit art. 342 C. proc. pen.

Verificarea rechizitoriului ca act de sesizare a instanței, efectuată în acest stadiu al cauzei, presupune și analiza acestuia din perspectiva îndeplinirii condițiilor de formă, nu numai de conținut, condiții de formă care, în speță, nu sunt îndeplinite prin neverificarea actului amintit de procurorul ierarhic (procuror șef secție) pentru confirmare de legalitate și temeinicie.

La dosarul cauzei nu există înscrisuri care să facă dovada motivului pentru care pentru Procurorul Șef al Direcției Naționale Anticorupție a semnat „indescifrabil” altă persoană și care să indice numele și prenumele respectivei persoane cu funcția aferentă, aceasta pentru a se putea verifica în Procedura Camerei Preliminare dacă principiul controlului ierarhic, ca principiu fundamental al activității Ministerului Public, a fost respectat.

Rezultă din prezentarea oficială a organigramei DNA (https://www.pna.ro/numiti_delegati_functii_conducere.xhtml) că procuror șef al Secției de combatere a corupției este dl Popovici Gheorghe (delegat în funcție, în perioada

21.05.2018 – 20.11.2018), iar **procuror șef adjunct secție este dl Volintiru Dănuț** (delegat în funcție, în perioada 21.05.2018 – 20.11.2018).

Procurorul șef al DNA (Laura Codruța Kovesi) declara: „*noi suntem DNA*”; în speță, competența verificării legalității și temeiniciei Rechizitoriului aparține numai procurorului ierarhic superior celui care a întocmit actul de sesizare, respectiv Procurorului șef Secție **și nu Procurorului șef Direcție.**

Cum adresa de înaintare a Rechizitoriului instanței de judecată constituie doar mijlocul de corespondență între autoritățile judiciare, rezultă că neregularitatea actului de sesizare în speță trebuie remediată în sensul Deciziei nr. 9/18.02.2008 a ICCJ privind Recursul în Interesul Legii, fie de îndată, fie prin acordarea unui termen în acest scop, aceasta doar în situația în care se va constata că verificarea legalității și temeiniciei în dosar s-a făcut de un procuror ierarhic competent în sensul art. 22/2 din OUG nr. 43/2002.

*

I.2. Examinând Rechizitoriul emis de PICCJ – DNA- Secția de combatere a corupției, în dosarul penal nr. 166/P/2011, constatăm că actul a fost întocmit cu nerespectarea prevederilor art. 328 alin. (1) teza I coroborat cu art. 286 alin. (2) C. proc. pen., cu referire la art. 1 alin. (2), art. 8, art. 10 C. proc. pen., art. 6 parag. 3 lit. d din Convenția europeană a drepturilor omului, art. 6 din Directiva 2012/13/UE privind standardul de claritate al acuzațiilor de natură penală reținute în sarcina inculpatului în ceea ce privește fundamentarea factuală și juridică a dispoziției de trimitere în judecată.

Rechizitoriul, în ansamblul său, deși păstrează structura unui astfel de act procesual (situația de fapt, încadrarea faptelor în drept, indicarea probelor etc) **în realitate nu întrunește exigențele unui act de sesizare a instanței.** Actul este marcat de **lipsa de rigoare în modul de prezentare a faptei ce face obiectul acuzației penale și motivare a dispoziției de trimitere în judecată.**

Deși în secțiunea *stare de fapt* cuprinde 185 pagini, nu există nicăieri starea de fapt pe care organul judiciar o are în vedere la formularea acuzației, stabilită pe baza probelor de la dosar, însă sunt redată pe larg aspecte contextuale (relații despre Proiectul în discuție pe care UGIR-1903 l-a promovat pentru accesare de fonduri europene nerambursabile, despre persoanele implicate în derularea, implementarea proiectului, relații privind partenerul spaniol, date privind condițiile de eligibilitate cerute în Ghidul Solicitantului 2009 cu referiri la aplicarea sau nu a acestora la situația UGIR-1903 etc).

Împrejurările de fapt care să configureze fapta imputată inculpatului nu sunt redată, ci Rechizitoriul se referă generic la împrejurările în care s-a demarat și derulat proiectul în speță, condițiile de eligibilitate de îndeplinit, persoanele implicate în implementarea proiectului etc.

Secțiunea *în drept* a actului de sesizare cuprinde, vizându-l pe inculpat, o prezentare succintă a stării de fapt, stare de fapt care este **nejuridică, lipsită de claritate, fără o analiză a elementelor ce intră în conținutul constitutiv al infracțiunii de care Corâci Ioan Cezar este acuzat.**

Nici un element factual în Rechizitoriu dar nici vreunul în drept nu stabilesc activități derulate de inculpat care, sub incidență penală să se constituie în elementul material al infracțiunii prev. de art. 18/1 din Legea nr. 78/2000 ca și component al laturii obiective a faptei penale deduse, judecării iar voința, respectiv intenția inculpatului în a prezenta pentru inițierea Proiectului documente care să conțină date nereale nu este descrisă factual și nici nu sunt indicate probele care dovedesc întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii în cauză, în ceea ce-l privește pe Corâci Ioan Cezar.

La pag. 181 din Rechizitoriul analizat, în partea de final a secțiunii „*în fapt*” sunt redată rezumativ activitățile cu incidență penală imputabile inculpatului în dosar care în

acceptul procurorului de caz se circumscriu elementelor constitutive ale infracțiunii de care Corâci Ioan Cezar a fost acuzat și anume:

- faptul că acesta în calitate de reprezentant legal și Președinte al UGIR-1903, fără a avea acordul Adunării Generale și al Colegiului Director al organizației patronale, cu încălcarea prevederilor Statutului;

- a depus cererea de finanțare și declarațiile anexă la AMPOSDRU (documente ce fac parte integrantă din contractul de finanțare pentru Proiectul „Proiectul „QualyMatch - Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii pe baza calificării”) prin care a atestat în mod nereal că nu se află în conflict de interese, în sensul prezentat în contractul de finanțare și Regulamentul CE nr. 1605/2012;

- a depus un Acord de Parteneriat cu o societate spaniolă, cu clauze modificate față de înțelegerea inițială;

- a depus la dosarul de proiect CV-uri pentru persoane ce urmau a fi angajate ca experți în program, fără ca acestea să știe și să-și dea acordul;

- a atestat în mod nereal că organizația patronală poate desfășura activitățile din proiect deși aceasta nu avea prevăzute asemenea activități în statut și nu deținea autorizația prevăzută de lege;

- a atestat în mod nereal că UGIR-1903 poate asigura cofinanțarea solicitată de autoritatea contractantă deși patronatul nu dispunea de suma de bani necesară, în vederea obținerii finanțării nerambursabile de 15.485.759,18 lei, din care s-a primit o prefinanțare în cuantum de 1.573.026,94 lei.

Respectivele activități, în redactarea Rechizitoriului cauzei, sunt **numai descrieri** ale unor împrejurări care pe de-o parte nu au fost comise de inculpat, fiind îndeplinite de alte persoane din cadrul organizației patronale, unele dintre acestea fiind și ele acuzate în dosar, iar pe de altă parte respectivele activități nu pot fi circumscrise elementului material al infracțiunii de care Corâci Ioan Cezar este acuzat deoarece acesta nu s-a ocupat personal de întocmirea documentelor în discuție, nu le-a depus personal la dosarul pentru Proiect și nu a cunoscut conținutul real al datelor cuprinse în documentele incriminate. Inculpatul a semnat cererea de finanțare doar în mod formal, în baza funcției pe care acesta o deținea în cadrul UGIR-1903.

Deficiențe în redactarea Rechizitoriului rezultă din inexistența unei descrieri efective, concrete a actelor materiale în plan obiectiv și subiectiv circumscrise conținutului infracțiunii prev. de art. 18/1 alin. (1) din Legea nr. 78/2000.

Acuzația formulată de PICCJ – DNA – Secția de combatere a corupției se rezumă doar la redarea, consemnarea detaliată a datelor despre proiect, condițiile de îndeplinit pentru eligibilitatea organizației patronale la accesarea de fonduri europene nerambursabile cu neîndeplinirea, în acceptul procurorului de caz a unora dintre aceste condiții cu referiri la situația financiară a organizației patronale, la calificarea sau nu pentru a derula activitățile cuprinse în Proiect în implementarea acestuia etc, **fără a se arăta vreo activitate personală, proprie a inculpatului și semnificația juridică a acesteia în raport de anume condiții dintr-un text incriminator.**

Claritatea acuzației este o condiție „sine qua non” pentru sesizarea în mod legal a instanței prin rechizitoriu, permițând inculpatului cunoașterea deplină a conținutului acuzației formulate, iar instanței stabilirea obiectului și limitelor judecării.

În speță, neregularitatea în întocmirea rechizitoriului sub aspectul omisiunii descrierii faptelor reținute în sarcina inculpatului într-un mod susceptibil de a produce consecințe juridice, conduce la încălcarea garanțiilor privind dreptul la un proces echitabil, prin imposibilitatea pregătirii și exercitării apărării în mod efectiv de către Corâci Ioan Cezar, cu privire la acuzația adusă.

Aceeași lipsă de rigoare caracterizează de altfel și modul de formulare a acuzațiilor pe parcursul urmăririi penale, din datele redate în rechizitoriu la secțiunea a IV-a „referitoare la urmărirea penală” reieșind o multitudine de încadrări juridice date faptelor reclamate în speță, ca: art. 18/1 alin. (1) din Legea nr. 78/2000; art. 18 alin. (2) din Legea nr. 78/2000; art. 13 din Legea nr. 78/2000; art. 322 C. pen., art. 326 C. pen. etc.

În acest context, rezultă cu evidență că pe tot parcursul urmăririi penale, dar și prin întocmirea Rechizitoriului față de conținutul acestuia, **inculpatul nu a fost informat adecvat cu privire la natura acuzațiilor și calificarea juridică a faptelor – situație care relevă încălcarea dreptului la apărare al acestuia și al dreptului la un proces echitabil în sensul exigențelor procedurale interne, dar și a normelor europene.**

Din perspectiva exigențelor normelor convenționale, dar și a principiilor fundamentale ale procesului penal, reglementate de art. 2, art. 8, art. 10 C. proc. pen., **cunoașterea certă a conținutului faptelor ce fac obiectul trimiterii în judecată și a încadrărilor juridice este o cerință indispensabilă pentru a se asigura în mod concret și efectiv, iar nu teoretic și iluzoriu, conformitatea procedurii cu cerințele fundamentale de achitate a procesului.**

Încălcarea normelor de procedură menționate atrage nelegalitatea Rechizitoriului și impune, în speță, sancționarea actului procesual al rechizitoriului cu nulitate, în condițiile art. 280 și art. 282 alin. (1), (2) C. proc. pen. Vătămarea drepturilor inculpatului - ca subiect procesual principal - este legată de prejudicierea caracterului echitabil al procedurii și afectarea dreptului la apărare, respectiva vătămare neputând fi înlăturată altfel decât prin anularea actului.

În acest sens: ICCJ, Secția Penală, Sentința penală nr. 228/18.03.2016, dosar nr. 100/1/2016; ICCJ, Completul de 5 Judecători, decizia penală nr. 242/3.12.2012, dosar nr. 6660/1/2012.

În ipoteza trimiterii la instanță a dosarului cauzei cu rechizitoriu în forma actuală, lipsurile constatate vizând nesemnarea faptică și în drept a faptei imputate prin circumscriere la elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 18/1 din Legea nr. 78/2000 (element material, latură obiectivă, latură subiectivă) nu ar putea fi suplinite în procedura de cameră preliminară, întrucât acest fapt ar presupune ca judecătorul să se substituie procurorului în formularea acuzațiilor penale și exercitarea funcției de urmărire penală, contrar dispozițiilor art. 3 alin. (3) C. proc. pen.

Procurorul, la rândul său, nu ar putea complini, **ulterior sesizării**, încălcarea dispozițiilor legale privind modul de prezentare a acuzației penale, privindu-l pe inculpat, **deoarece neregulile constatate nu pot fi remediate decât prin refacerea rechizitoriului**, o astfel de dispoziție nefiind suficientă pentru a înlătura vătămarea produsă drepturilor lui Corâci Ioan Cezar – subiect procesual principal în dosar – prin neasigurarea exercitării depline și efective a drepturilor garantate prin Constituția României, normele procedurale penale interne și normele europene.

De altfel, considerăm că procurorul de caz în mod voit nu a putut relata detaliat situația factuală în dosar, privindu-l pe Corâci Ioan Cezar, cu referiri ale concordanței situației de fapt la tipicitatea normei de incriminare și la prevederile Codului Penal vizând forma de vinovăție directă prev. în art. 19 C. proc. pen. atâta timp cât reiese cu evidență din probele cauzei că toate aspectele imputate inculpatului nu sunt susținute de probe, existând dovedită avizarea Proiectului în discuție de Adunarea Generală și Colegiul Director al UGIR-1903, fapt recunoscut și în Rechizitoriu în pag. 88 - 89 unde se amintește de aprobarea în Colegiul Director a Proiectului dar și de Adunarea Generală prin prezentarea făcută de Amalia Popescu – director de proiect – dar care

este catalogată de procuror ca fiind „*generică*”, situație în care prin Rechizitoriu nu este considerată ca fiind validă, aprobarea dată de asemenea s-a dovedit în dosar că UGIR-1903 nu avea datorii la bugetul de stat, astfel cum cerea Ghidul Solicitantului 2001 la momentul accesării de fonduri (perioada 2007-2009), iar regula ca datoriile solicitantului să nu depășească 1/12 din suma datorată ca și cofinanțare a fost introdusă ca reglementare doar în august 2010, respectivul aspect nefiind astfel imputabil UGIR-1903 – deci inculpatului (vizând situația certificatelor de atestare fiscale amintite în Rechizitoriu).

De asemenea, rezultă din probele cauzei că organizația patronală în litigiu avea un patrimoniu și venituri considerabile care puteau susține derularea și implementarea proiectului, obiectul de activitate al UGIR-1903 față de cel cuprins în Proiect nu era cerut ca și condiție de eligibilitate pentru accesare de fonduri europene nerambursabile, iar de întocmirea CV-urilor persoanelor acre să lucreze în proiect nu s-a ocupat inculpatul ci alte persoane din UGIR-1903 și ele trimise în judecată în prezenta cauză. Nu inculpatul este cel care a redactat și depus la dosarul proiectului toate înscrisurile enumerate de acuzare ci, de întocmirea, redactarea acestora s-a ocupat directorul executiv general al UGIR-1903 – numitul Păsculescu Mihai și Amelia Popescu – directorul de proiect ca și numita Luțu Corâci Liliana Maria.

În acest context factual reiese fără dubiu că nu Corâci Ioan Cezar a întocmit, redactat documentele incriminate ca având conținut nereal ci alte persoane (implicit partenerii spanioli care au întocmit, redactat termenii și clauzel Acordului de Parteneriat) ci, acesta doar le-a consemnat în Cererea de Finanțare pe care a și semnat-o în baza sarcinilor de serviciu, fără însă a cunoaște în concret conținutul respectivelor documente și neavând vreo astfel de responsabilitate, împrejurare care denotă și **lipsa intenției directe a inculpatului în a accesa fonduri europene nerambursabile în baza unor documente cu conținut nereal, nefiind astfel întrunite în dosar elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 18/1 alin. (1) din Legea nr. 78/2000, respectiva faptă fiind o infracțiune care se comite doar cu intenție calificată prin scop.**

De altfel, este de semnalat faptul că indiferent cine ar fi redactat documentele în discuție acestea au un caracter real, conținutul lor nefiind mistificat, denaturat, **încălțările de lege relevate în Rechizitoriu privind aceste înscrisuri fiind doar speculații imaginative ale procurorului de caz pentru a se justifica astfel trimiterea în judecată a inculpatului în mod abuziv.**

Procurorul semnat al Rechizitoriului și-a depășit cu mult atribuțiile de serviciu în interpretarea și implicit cenzurarea normelor europene ce reglementează accesarea de fonduri europene nerambursabile în cadrul unor proiecte, programe valabile la nivelul Uniunii Europene și nu doar pentru România.

*

I.3. În baza celor expuse supra, apreciem că în cauză inculpatul greșit a fost trimis în judecată pentru o faptă care nu era prevăzută de legea penală la momentul săvârșirii ei (perioada 2007 – 2010), nefiind dovedită intenția directă a lui Corâci Ioan Cezar în folosirea și depunerea de documente nereale la dosarul proiectului și/sau instigarea, complicitatea etc a altor persoane din cadrul UGIR-1903 sau nu la întocmirea de documente cu caracter nereal.

În vechea reglementare, înainte de modificarea textului de lege în discuție, art. 18/1 din Legea nr. 78/2000 prin Legea nr. 187/2012, dar și în actuala reglementare, **infracțiunea în discuție nu se poate comite din culpă, astfel cum Corâci Ioan Cezar a acționat.** Nu i se poate imputa acestuia nici faptul că nu a verificat în concret conținutul tuturor documentelor

depus la dosarul proiectului pentru că nu avea această obligație de serviciu, cu atât mai mult cu cât în cadrul organizației patronale existau servicii, birouri și persoane specializate care au și întocmit, redactat documentele în litigiu.

Pe cale de consecință, Rechizitoriul cauzei este nul absolut deoarece a incriminat inculpatul pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală și a sesizat implicit nelegal instanța de judecată, impunându-se ca în baza art. 346 alin. (3) lit. a) și c) C. proc. pen. dosarul să fie restituit la PICCJ – DNA – Secția de combatere a corupției.

*

I.4. Potrivit art. 371 C. proc. pen. (obiectul judecării): „Judecata se mărginește la faptele și persoanele arătate în actul de sesizare a instanței”.

Din interpretarea sistematică a prevederilor art. 371 și art. 403 alin. (1) lit. b) C. proc. pen. rezultă că obiectul și limitele judecării sunt fixate exclusiv prin descrierea faptei ce face obiectul trimiterii în judecată, **fiind esențială în acest timp claritatea acuzației**^[1], inclusiv arătarea timpului și locului unde a fost săvârșită infracțiunea, încadrarea juridică date acesteia prin actul de sesizare a instanței.

[1]. [În acest sens: Ordonanța de infirmare nr. 1210/C/2016 din 27 iulie 2016, pronunțată de Procurorul General al PICCJ, în dosarul nr. 238/P/2014 – „lipsa unei anchete efective, care sa respecte exigentele in materia continutului rechizitoriului si standardelor de claritate in prezentarea acuzării in instanta, impuse de jurisprudenta in materie si practica Curtii Europene a Drepturilor Omului, rezultand astfel faptul ca nu au fost respectate prevederile art. 328 alin. (1) teza I coroborat cu art. 286 alin. (2) lit. c) C.pr.pen., cu referire la dispozițiile art. 1 alin. (2), art. 8, art.10 C. proc. pen., art. 6 paragraful (3) lit. a) din CEDO, art. 6 din Directiva 2012/13/UE”].

Motivarea obligatorie a dispoziției de trimitere în judecată atât sub aspect factual cât și sub aspect juridic are o funcționalitate dublă, pe de-o parte, asigură **respectarea standardului de claritate a acuzației de natură penală ce face obiectul acțiunii penale cu care este investită instanța**, iar pe de altă parte trasează în mod neechivoc **obiectul judecării**.

Rechizitoriul criticat nu analizează detaliat și integral toate mijloacele de probă administrate în cauză și nici nu prezintă motivele pentru care unele dintre probele cauzei au fost reținute iar altele nu.

Rechizitoriul speței conține neregularități legate de descrierea faptei imputate inculpatului Corâci Ioan Cezar, descrierea respectivă nesatisfăcând exigențele art. 328 alin. (1) rap. la art. 371 C. proc. pen.

Procurorul de caz - prin actul de sesizare întocmit - a substituit descrierii faptei deduse judecării, privindu-l pe Corâci Ioan Cezar, prezentarea conținutului selectiv și trunchiat al unor mijloace de probă; Or, Rechizitoriul nu putea fi redus la prezentarea doar a respectivelor mijloace de probă ori care ar fi fost relevanța lor probatorie (în acceptul Parchetului), nefiind astfel descrisă exact, corect și în detaliu situația de fapt.

Nu este rolul instanței să coroboreze diferite probe menționate în cuprinsul Rechizitoriului pentru a construi o situație de fapt care să furnizeze obiectul propriei sesizări, chiar și în condițiile în care acest lucru ar fi posibil, fără să se încalce astfel principiul separației funcțiilor judiciare.

Actul de sesizare supus analizei judecării în Procedura Camerei Preliminare nu îndeplinește exigențele art. 328 alin. (1) C. proc. pen., neexistând descrisă o situație de

fapt rezultată din analiza coroborată a tuturor mijloacelor de probă și care să fie concordantă cu cea prezentată sintetic și deformat de procuror.

Facem precizarea că aspectele și excepțiile invocate privind neregularitatea actului de sesizare nu se circumscriu unor chestiuni de fond ci, sunt descrise critici reale referitoare la modul de descriere a faptelor în Rechizitoriul cauzei care trebuie analizate din perspectiva exigențelor art. 328 alin. (1) rap. la art. 371 C. proc. pen.

Respectivele neregularități atrag imposibilitatea stabilirii obiectului sau limitelor judecării și impun restituirea cauzei la parchet.

Având în vedere că, în opinia apărării, **neregularitățile Rechizitoriului mai sus semnalate nu vor putea fi acoperite în cadrul procedurii remediu, în cauză se impune restituirea cauzei la Parchet, în baza art. 346 alin. (3) lit. a) C. proc. pen.**

*

I.5. Noul Cod de Procedură Penală nu mai recunoaște Rechizitoriului funcția de inculpare, art. 327 C. proc. pen. stipulând clar valoarea acestuia doar de trimitere în judecată a inculpatului.

Procesul penal trebuie să respecte **principiul contradictorialității** și să garanteze în toate cazurile „egalitatea armelor” între părți – procuror și deținut^[2]. În caz contrar, dreptul la apărare al celui acuzat este grav afectat.

Conform jurisprudenței constante a *Curții Europene a Drepturilor Omului*, „egalitatea armelor, în sensul unui just echilibru între părți implică obligația de a oferi fiecărei părți o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza, inclusiv probele, în condițiile care să nu o plaseze într-o situație de net dezavantaj în raport cu adversarul său”^[3].

În aplicarea **principiilor contradictorialității și al egalității armelor**, CEDO recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat în mod detaliat nu numai cu privire la natura acuzației, adică asupra calificării juridice a respectivelor fapte^[4]. În materie penală, o informare detaliată, precisă și completă cu privire la acuzațiile formulate contra unui acuzat este o condiție esențială a echității procedurii^[5].

-----
^[2] Lăpușan c. României, 29723/13 mai 2008

^[3] Hocioglu c. României, 2573/03 din 11 ianuarie 2011

^[4] Baspari c. Sloveniei, 21055/21 iulie 2009

^[5] Pelisser și Sassi c. Franței, 25444/94 paragr. 51

- Potrivit doctrinei în domeniu, Actul de sesizare al instanței trebuie să conțină:
  - a) Descrierea situației de fapt cu care este sesizată instanța corespunzătoare acțiunii incriminate, prin indicarea tuturor elementelor strict necesare pentru a încadra fapta în tipicitatea infracțiunii, prezentate într-o modalitate care să permită identificarea conduitei interzise a inculpatului.
  - b) Expunerea situației de fapt prin prezentarea aspectelor relevante din perspectiva existenței infracțiunii, realizând o delimitare clară a faptelor ce intră în conținutul infracțiunii (situație premisă, elementul material, urmarea imediată, latura subiectivă etc).
- **Standardul de claritate al acuzației de natură penală** ce face obiectul acțiunii penale din cuprinsul Rechizitoriului, impus de CEDO dar și de legea penală internă,

trebuie să respecte caracterul amănunțit asupra naturii și cauzei acuzației, altminteri **neputându-se stabili obiectul și limitele judecății.**

- Verificarea Rechizitoriului, ca act de sesizare a instanței, poartă și asupra clarității acuzației în sensul descrierii faptei cu suficiente elemente încât să rezulte concordanța cu norma penală și să facă înțeles obiectul judecății.

În cauza de față, atât expunerea situației de fapt cât și încadrarea juridică (stabilirea corepondenței dintre fapta descrisă și cerința tipicității izvorâte din norma de incriminare) sunt totalmente eliptice, efectuate succint, nefiind îndeplinit standardul calitativ de claritate configurat legal și jurisprudențial, determinând neregularitatea Rechizitoriului nr. 166/P/2011 din 18 iunie 2018 și nelegala sesizare a instanței.

- **Aspectele expuse sunt probleme care pot forma obiectul unor Cereri și Excepții de invocat de către inculpați în Procedura de Cameră Preliminară** (conform art. 342 - 348. C. proc. civ.). Potrivit prevederilor art. 342 din Codul de procedură penală: „**Obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală**”.
- Această nouă instituție procesuală nu aparține nici urmăririi penale, nici judecății, fiind echivalentă unei noi faze a procesului penal^[6].

^[6]**[În acest sens: Curtea Constituțională; decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014 (publicată în M.Of. nr. 887 din 5 decembrie 2014)].**

Probele reprezintă elementul central al oricărui proces penal, iar organul de urmărire penală strânge și administrează probe atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului sau inculpatului^[7].

^[7]**[În acest sens: Curtea Constituțională; decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014 (publicată în M.Of. nr. 887 din 5 decembrie 2014)].**

- Procedura desfășurată în Camera preliminară este deosebit de importantă, având o influență directă asupra desfășurării și echității procedurii ulterioare, inclusiv asupra procesului propriu-zis. *Rezultatul procedurii în camera preliminară referitor la stabilirea legalității administrării probelor și a efectuării actelor procesuale de către organele de urmărire penală are o influență directă asupra desfășurării judecății pe fond, putând să fie decisiv pentru stabilirea vinovăției/nevinovăției inculpatului*^[8].

^[8]**[În acest sens: Curtea Constituțională; decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014 (publicată în M.Of. nr. 887 din 5 decembrie 2014)].**

- Procesul penal trebuie să respecte *principiul contradictorialității* și să garanteze în toate cazurile „*egalitatea armelor*” între părți – procuror și deținut -. În caz contrar, *dreptul la apărare* al celui acuzat este grav afectat.

*

- **II. Verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală**

În cursul urmăririi penale dreptul la apărare al inculpatului a fost flagrant încălcat, Corâci Ioan Cezar invocând această neregulă procedurală și procesuală pe tot parcursul derulării procesului penal prezent în faza urmăririi penale, cu prilejul audierii de către procuror, cât și prin memoriile și cererile formulate prin care a solicitat precizarea acuzațiilor penale îndreptate împotriva sa dar și a celor formulate de el în cauză împotriva altor persoane din cadrul UGIR-1903 pentru aceleași aspecte factuale pentru care Corâci Ioan Cezar a fost trimis în judecată.

În speță nu s-a efectuat o anchetă efectivă pentru clarificarea faptelor reclamate atât și de Corâci Ioan Cezar, nu numai de numitul Opran Marius Eugen, situație care afectează în dosar interesele inculpatului în calitate de subiect procesual principal care a sesizat comiterea de infracțiuni de natura celor imputate lui, comise de alte persoane.

În sensul efectuării în speță a unei anchete penale incomplete stă și faptul că în dosar, deși s-a început urmărirea penală împotriva lui Corâci Ioan Cezar și pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 prin Rechizitoriul analizat s-a dispus disjungerea cauzei pentru continuarea anchetei penale, ceea ce denotă odată în plus faptul că în speță nu au fost administrate probe certe, ferme care să stabilească dincolo de orice dubiu vinovăția inculpatului.

Eta de urmărire penală este supusă aceluiași exigențe procedurale ca și în cursul judecării, astfel că încălcarea dreptului la apărare în modul de derulare și finalizare a unei anchete penale poate avea ca rezultat compromiterea caracterului echitabil al procesului în ansamblul său.

În cauză, lipsa unei anchete efective, care să respecte exigențele în materia rechizitoriului și standardelor de claritate în prezentarea acuzării în instanțe, impuse de jurisprudența în materie și de practica CEDO face ca în dosar urmărirea penală să fie lovită de nulitate, impunându-se refacerea acesteia.

Cercetările penale în speță urmează a fi reluate de PICCJ – DNA – Secția de combatere a corupției pentru administrarea de probe complete, în vederea lămuririi tuturor aspectelor cauzei, cu evaluarea ulterioară a materialului probator, privindu-l pe inculpat, în raport și de doctrina și jurisprudența în materie, pentru a se adopta în dosar o soluție legală și temeinică.

Exemplificăm aspectul că în speță ancheta penală derulată, prin probele făcute nu a stabilit în nici un mod situația premisă a existenței (implicit a imputării inculpatului a infracțiunii prev. de art. 18/1 din Legea nr. 78/2000) unor documente cu caracter denaturat, nereal, respectiv săvârșirea unor infracțiuni de fals, uz de fals de către Corâci Ioan Cezar și/sau de alte persoane, fapte comise în formă de autorat, coautorat, instigator, complice etc în referire la documentele imputate inculpatului ca având un conținut nereal și pe care acesta le-a cuprins și folosit în Cererea de Finanțare, în dosarul de Proiect.

De asemenea, nu s-a stabilit în nici un mod aceeași situație premisă vizând falsificarea exemplarului din Acordul de Parteneriat remis asociatului spaniol de către organizația patronală, situație în care inculpatului să i se poată imputa faptul că a depus în cadrul Proiectului un Acord de Parteneriat care ar conține date nereale.

Probele din dosar, administrate în faza de urmărire penală, pe care procurorul le-a avut în vedere la întocmirea Rechizitoriului nu confirmă în nici un mod starea de fapt cuprinsă în actul de sesizare a instanței. Împrejurările factice care reies din probele incomplete administrate în faza de urmărire penală **nu configurează fapta de care inculpatul este acuzat.**

Deși nu este de competența Judecătorului de Cameră Preliminară să intre în analiza pe fond a probelor cauzei, aceste aspecte trebuie să fie analizate în contextul în care criticile

aduse de inculpat în această fază a dosarului. Rechizitoriul întocmit de procuror referă la prezentarea faptei imputate lui Corâci Ioan Cezar **ca fiind nejuridică, lipsită de claritate**, fără o analiză ce intră în conținutul constitutiv al infracțiunii prev. de art. 18/1 din Legea nr. 78/2000.

Examinarea legalității Rechizitoriului nu vizează doar strict conținutul actului de sesizare, privit izolat ci, implică și o analiză a modului de efectuare a actelor de urmărire penală, sub aspectul respectării dispozițiilor procedurale și în ansamblu a caracterului echitabil al derulării procedurii penale, cu asigurarea dreptului la apărare.

În acest sens: ICCJ, Secția Penală, Încheierea penală nr. 228/18.03.2016, dosar nr. 100/1/2016; C.A.Cluj, Secția Penală, Încheierea penală nr. 745/28.11.2014, dosar nr. 11555/117/2013.

Formularea acuzațiilor penale și prezentarea probelor în Rechizitoriul analizat nu se referă nici un moment la forma vinovăției inculpatului, respectiv la voința directă, clară a acestuia în a obține fonduri europene nerambursabile în mod necuvenit prin prezentarea de documente cu caracter nereal cât și faptul că ar fi cunoscut realitatea cuprinsă în respectivele documente pe care nu le-a întocmit, redactat personal ci, acestea au fost întocmite, redactate de alte persoane, **toate aceste aspecte nefiind lămurite în cursul urmăririi penale pentru respectarea și a principiului răspunderii proprii (personale) a persoanei în dreptul penal.**

În cursul urmăririi penale, inculpatului nu i s-a adus la cunoștință potrivit Codului de Procedură Penală acuzația în mod concret și detaliat, respectiv faptele materiale pentru care este inculpat, încadrarea lor juridică, acest lucru trebuind a se fi făcut detaliat. Potrivit jurisprudenței CEDO în domeniu, în materie penală, o informare precisă și completă cu privire la acuzațiile aduse unui acuzat este o condiție esențială a echității procedurii, dreptul de a fi informat cu privire la natura și cauza acuzației trebuie analizat în lumina dreptului acuzatului de a-și pregăti apărarea.

În acest sens: Cauza Pelisser și Sassi, CEDO

În dosar, Rechizitoriul criticat nu a fost întocmit prin respectarea prevederilor art. 327 alin. (1) C. proc. pen., în sensul respectării dispozițiilor legale care garantează aflarea adevărului, a faptului că urmărirea penală este completă și există probe necesare și legal administrate.

În cauză, nu s-a stabilit pe bază de probe suficiente și convingătoare, dincolo de orice dubiu care să se poată constitui în fundament al acuzării inculpatului, vinovăția acestuia.

Infracțiunea de care inculpatul a fost acuzat nu a fost dovedită în faza urmăririi penale prin probe certe nici în plan obiectiv și nici în plan subiectiv.

În cauză s-au efectuat de procuror acte procedurale în mod nelegal, ceea ce imprimă urmăririi penale nulitatea absolută, cu consecința restituirii dosarului la procuror pentru refacerea acesteia.

În dosar, începerea urmăririi penale, punerea în mișcare a acțiunii penale, schimbarea de încadrare juridică, extinderea urmăririi penale și pentru alte fapte penale, disjungeri, conexări s-au dispus prin acte procesuale numeroase, într-o succesiune care nu-și găsește corespondent în probele dosarului și fără respectarea garanțiilor procedurale ale lui Corâci Ioan Cezar, fiind încălcate și principiile privind caracterul echitabil și termenul rezonabil al procesului penal [art. 8 C. proc. pen., art. 21 alin. (3) din Constituția României, art. 6 parag. 1 teza I CEDO, art. 47 teza II prima oarte CDFUE, Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului], dosarul fiind pe rolul Parchetului încă din anul 2011, iar plângerile

inculpatului privindu-l pe Opran Marius Eugen (general de informații, personaj controversat implicat în deturnarea Revoluției din 1989) vizând aspecte penale grave nu au fost în nici un mod soluționate, inițiindu-se de procuror doar Rechizitoriul în discuție care-l privește pe Corâci Ioan Cezar și alte persoane, **situație ce denotă cu evidență lipsa de imparțialitate a procurorului de caz, trimiterea în judecată a inculpatului fiind în fapt o „sarcină politică” imprimată procurorului de organe și persoane influente, cu rol de distrugere al patronatelor din România.**

Uniunea Generală a Industrișilor din România (UGIR-1903), este persoană juridică de drept privat, fără scop patrimonial înființată în anul 1994 conform Sentinței civile nr.16 pronunțată în Dosarul nr.19/PJ/1994 aflat pe rolul Judecătoriei sectorului 3 a Municipiului București. UGIR-1903 este o structură patronală de tip confederativ (art.2) așa cum este prevăzut în Statutul înregistrat în Registrul Federațiilor și Confederațiilor prin Sentința civilă nr. 7 pronunțată de S a III-a Civila la 24.08.2006 prin care se ia act de modificarea statutului.

Prin sentința civilă nr. 7 pronunțată în ședința publică din data de 02.04.2010 de către Tribunalul București, Secția a III-a Civilă în dosarul nr: 13358/3/2010 care stabilește reprezentativitatea națională a UGIR1903 pentru perioada 2010-2014 se confirmă ca : UGIR-1903 reprezintă societăți comerciale din toate județele țării, inclusiv municipiul București. UGIR-1903 are *filiiale proprii* în toate aceste județe; UGIR-1903 reprezintă patroni care își desfășoară activitatea în 31 din cele 32 de ramuri adică în 97% din ramurile de activitate; UGIR-1903 reprezintă interesele societăților comerciale unde sunt angajați un număr de 433.937 de salariați, reprezentând prin raportare la numărul mediu de 4.244.994 de salariați transmis de I.N.S un procent de 10,2% din numărul mediu al salariaților din economia națională, cu 3,2% mai mare decât minimumul de 7% stipulat de lege.

În patronatele componente sunt reprezentate companii precum: Dacia Pitești, Șantierul Naval Tulcea, European Drinks, Astra Arad, Oltchim Râmnicu Vâlcea, Romenergo București, Antibiotice Iași, UTI București, Asesoft Ploiești.

Uniunea Generală a Industrișilor din România 1903 – UGIR1903 era cea mai importantă voce a mișcării patronale din România în perioada 2006-2011.

În perioada 2009-2011 UGIR1903 a fost prezent prin Președintele în exercițiu Conf.univ.dr.ing. Ioan Cezar Coraci în peste 100 de apariții în emisiuni TV pe principalele medii de informare respectiv : Realitatea, Antena 3, TVR, B1, România TV, National TV în prime-time , apariții în care au fost expuse punctele de vedere ale membrilor legate de situația economică, de măsurile fiscale ale guvernului care au afectat grav economia națională în perioada 2009-2011, propunând măsuri alternative.

*

În cauză, dosarul dedus judecătii este unul în care urmărirea penală a fost instrumentată în mod abuziv, nelegal și incomplet de procurorul de caz, iar trimiterea în judecată a lui Corâci Ioan Cezar îmbracă aceleași aspecte de nelegalitate, situație care impune restituirea cauzei la Parchet pentru refacerea și completarea urmăririi penale cu analiza judiciară și legală, doar pe bază de probe certe, suficiente în raport de care să se pronunțe o soluție de clasare, privindu-l pe inculpat, această soluție fiind singura legală în raport cu norma de incriminare, tipicitatea acesteia prin raportare la situația factuală din dosar în legătură cu activitatea strictă și limitată derulată de Corâci Ioan Cezar în cazul și pentru Proiectul în litigiu.

*

Pentru motivele expuse, vă solicităm:

- **Să admiteți Cererile și Excepțiile invocate;**

- Să constatați nelegalitatea urmăririi penale efectuate de procuror în dosar și neregularitățile Rechizitoriului, nulitatea însăși a urmăririi penale proprii efectuate de procuror în speță;
- Să dispuneți, pe cale de consecință, în sensul disp. art. 346 alin. (3) lit. a) și c) C. proc. pen. – restituirea cauzei la PICCJ – DNA – Secția de combatere a corupției pentru refacerea și completarea urmăririi penale, cu respectarea legii și a pronunțării unei soluții legale și temeinice, pe bază de probe certe.

Anexăm un exemplar pentru comunicare - Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Secția de combatere a corupției.

Cu considerație,

Pentru inculpat Corâci Ioan Cezar,

Av. Nicolae Trăistaru

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO